

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12CoP/28/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118260193
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6118260193.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a členov senátu Mgr. Martina Štubniaka a Mgr. Janky Benkovičovej, v právnej veci navrhovateľa (povinného) M. A., narodeného XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom A. XXXX/X, XXX XX K. K., proti oprávnenej V. A., narodenej XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom C. XX, XXX XX K. K., o návrhu navrhovateľa na zrušenie príspevku na výživu rozvedenej manželky, na základe odvolania oprávnenej proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 15Pc/7/2018-103 zo dňa 08. apríla 2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného p o t v r d z u j e.

II. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“) napadnutým rozsudkom zo dňa 08. 04. 2019 zrušil počnúc dňom 13. 04. 2018 vyživovaciu povinnosť navrhovateľa (povinného) k oprávnenej určenú rozhodnutím Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 14C/156/2013-55 zo dňa 12. 11. 2013 (I. výrok). O náhrade trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (II. výrok).

2. V odôvodnení rozsudku okresný súd poukázal na to, že uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 14C/156/2013 zo dňa 12. 11. 2013 nebola určená doba poskytovania príspevku na výživu oprávnenej ako rozvedenej manželky, preto s odkazom na ust. § 72 ods. 3 zákona o rodine posudzoval, či boli splnené podmienky na zrušenie vyživovacej povinnosti navrhovateľa ako jej bývalého manžela a stotožnil sa s jeho tvrdením, že výdavky oprávnenej sú neprimerané a nezodpovedajú tomu, že nie je schopná sama sa živiť. Konštatoval, že by mohol predĺžiť dobu na poskytnutie príspevku na výživu rozvedenej manželky len vo výnimočnom prípade, ak by oprávnená nebola schopná z objektívnych dôvodov sama sa živiť, ale nie je poberateľkou invalidného dôchodku počnúc rokom 2018 a jej zdravotné problémy si nevyžadujú sústavnú opateru. Je schopná sama sa živiť a presúvanie ekonomickej zodpovednosti na bývalého manžela, ktorý tiež z dôvodu choroby z povolania musel prejsť na menej ohodnotenú prácu po takom dlhom časovom horizonte od právoplatnosti rozhodnutia súdu o rozvode manželstva by bolo neprimeraným zaťaženie navrhovateľa a nemá oporu ani v princípoch rodinného práva. Preto návrhu vyhovel a vyživovaciu povinnosť navrhovateľa k oprávnenej zrušil počnúc dňom 13. 04. 2018.

3. Proti rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie oprávnená. Uviedla, že konanie je postihnuté vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a poukázala na to, že má nízky príjem a nebude schopná navrhovateľovi jednorazovo vrátiť preplatok vyplateného príspevku. S navrhovateľom nemá dobré vzťahy a v dôsledku rozhodnutia prvoinštančného súdu sa nachádza v nevýhodnej pozícii, pretože navrhovateľ nebude chcieť prijať vrátenie preplateného príspevku formou splátok, ktoré mu mieni uhrádzať po 5,- Eur mesačne. Vzhľadom na to žiadala, aby síce bola vyživovacia

povinnosť navrhovateľa k nej zrušená počnúc dňom 13. 04. 2018, ale aby súčasne preplatok za obdobie od 13. 04. 2018 do doby právoplatnosti rozsudku mohla platiť navrhovateľovi v splátkach po 5,- Eur mesačne, vždy do 30-teho dňa toho ktorého mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom rozsudok nadobudne právoplatnosť.

4. K odvolaniu oprávnenej sa vyjadril navrhovateľ, ktorý prejavil nesúhlas s jej návrhom, že preplatok mu bude splácať v mesačných splátkach celkovo po dobu 11 rokov. Žiadal toto vyplatiť jednorazovo poukazujúc na to, že bývalá manželka je silná fajčiarka, predpokladá, že nastúpila do predchádzajúceho zamestnania a tým sa jej finančná situácia výrazne polepší. Ak sa ona odvoláva na možnosť splácať nedoplatok, ktorá možnosť bola poskytnutá jemu, tak bol úplne v inej situácii, lebo v čase priznania príspevku súdom bol od 25. 07. 2013 práceneschopným s príjmom cca 340,- Eur a bol preto nútený aj napriek zdravotnému stavu nastúpiť do práce.

5. Vo vyjadrení zo dňa 07. 07. 2019 oprávnená zotrvala na svojom návrhu. Uviedla, že navrhovateľ má zabezpečené trvalé bývanie a mesačný plat a ona býva v nájomnom sociálnom byte, z ktorého ju môžu hocikedy vystaňovať, má minimálny príjem, je U. chorá a ak navrhovateľ poukazuje na jej fajčenie, aj on predtým fajčil a to ešte trpel ochorením O.. Skutočnosť, že ju niekedy navrhovateľ stretáva, nesvedčí o jej vysokom príjme. Žiadala odvolaniu vyhovieť a umožniť jej splatiť dlh, ktorý má voči navrhovateľovi formou splátok. Dodala, že už samotné vyjadrenie navrhovateľa svedčí o tom, že dohoda s ním nie je možná a v prípade exekúcie bude mať zvýšené náklady, pretože ani v prípade exekúcie skutočne nevie dlh splatiť vo vyšších splátkach ako žiadala.

6. V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 65 a § 66 Civilného mimosporového poriadku, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario s použitím § 219 ods. 3 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil ako vecne správny.

7. Podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8. Podľa ustanovenia § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Po oboznámení sa s obsahom spisu odvolací súd konštatuje, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny a vychádza z náležite a v dostatočnom rozsahu prevedeného dokazovania pri rešpektovaní procesných práv účastníkov konania. Prvoinštančný súd zistil skutočný stav veci v rozsahu zodpovedajúcom zákonnej potrebe rozhodnutia založeného na preskúmaní všetkých podstatných okolností. Odvolací súd sa v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 387 ods. 2 CSP v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, ktoré je jasné, zrozumiteľné a presvedčivé poskytujúc tým dostatočnú oporu pre záver majúci vyjadrenie v jeho výrokovej časti.

10. V prvom rade musí odvolací súd zdôrazniť, že ani oprávnená v odvolaní nijakým spôsobom nepolemizovala so závermi súdu prvej inštancie o tom, že je potrebné zrušiť povinnosť navrhovateľa platiť jej príspevok na výživu (ako rozvedenej manželky) tak, ako to spravil prvoinštančný súd s účinnosťou od podania návrhu dňom 13. 04. 2018. Voči tomu oprávnená žiadnu výhradu v odvolaní nevzniesla (v podstate s rozhodnutím súhlasila), jej odvolacie námietky spočívali iba v tom, že nie je schopná vrátiť preplatok navrhovateľovi na vyplatenom príspevku jednorazovo, ale len vo forme splátok po 5,- Eur mesačne.

11. Odvolací súd v tomto smere konštatuje, že predmetom prvoinštančného, ani odvolacieho konania nebolo a ani nie je vrátenie eventuálneho preplatku na príspevku, preto odvolací (ani prvoinštančný) súd nemohol v tomto konaní rozhodovať a rozhodnúť o tom, za akých podmienok je povinnosťou oprávnenej vrátiť navrhovateľovi určitý preplatok na vyplatenom príspevku na výživu rozvedenej manželky. O tomto by bolo možné rozhodovať len v konaní, predmetom ktorého by bol návrh (žiadosť) navrhovateľa voči oprávnenej smerujúci k vráteniu vyplateného príspevku a v prípade dôvodnosti takého návrhu by bolo možné v súdnom rozhodnutí stanoviť podmienky zaplatenia v rámci lehoty na plnenie (§ 232 ods. 3

CSP), či už jednorazovo alebo v podobe (primeraných) splátok. Pre lepšie pochopenie, napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd rozhodol iba o tom, že navrhovateľ už viac nie je povinný platiť oprávnenej dňom 13. 04. 2018 príspevok na výživu a nie o tom, koľko a akým spôsobom má byť určitý preplatok vrátený. V tomto odvolacom konaní teda mohol odvolací súd posúdiť v súlade s ust. § 65 a § 66 Civilného mimosporového poriadku len (ne)správnosť záveru prvoinštančného súdu, či je dôvod na to, aby už ďalej navrhovateľ príspevok neplatil a tak odvolacie výhrady oprávnenej smerovali k otázke, ktorá predmetom tohto konania nebola.

12. Podľa ustanovenia § 72 ods. 3 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov, príspevok na výživu rozvedeného manžela možno priznať najdlhšie na dobu piatich rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o rozvode. Súd môže výnimočne túto dobu predĺžiť, ak rozvedený manžel, ktorému súd príspevok priznal, nie je z objektívnych dôvodov schopný sám sa živiť ani po uplynutí tejto doby, najmä ak ide o toho manžela, ktorému bolo v konaní o rozvod manželstva zverené do osobnej starostlivosti dieťa s dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom, alebo o manžela, ktorý má sám dlhodobou nepriaznivým zdravotným stav vyžadujúci sústavnú opateru.

13. Zo spisu mal aj odvolací súd preukázané, že manželstvo navrhovateľa a oprávnenej bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 35P/32/2012-32 zo dňa 20. 11. 2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12. 01. 2013. O povinnosti navrhovateľa poskytovať oprávnenej príspevok v sume 60,- Eur mesačne na jej výživu ako rozvedenej manželky bolo rozhodnuté uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 14C/156/2013-55 zo dňa 12. 11. 2013, právoplatným dňa 03. 12. 2013. Toto uznesenie neurčovalo dobu, po ktorú trvá povinnosť navrhovateľa platiť príspevok oprávnenej, pričom je zrejmé, že dňom 12. 01. 2018 uplynula 5-ročná doba určená ust. § 72 ods. 3 zákona o rodine plynúca od právoplatnosti rozvodového rozsudku. Potom v situácii, kedy nebolo preukázané, že po uplynutí uvedenej doby oprávnená nie je naďalej schopná sama sa živiť, bol správnym záver prvoinštančného súdu o potrebe zrušenia povinnosti navrhovateľa platiť predmetný príspevok oprávnenej dňom podania návrhu 13. 04. 2018 (čím bol prvoinštančný súd viazaný podľa ust. § 75 ods. 1 druhá veta zákona o rodine v spojení s ust. § 40 a § 155 Civilného mimosporového poriadku).

14. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu potvrdil podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny vrátane závislého výroku o trovách konania, pri ktorom súd prvej inštancie správne aplikoval ustanovenie § 52 Civilného mimosporového poriadku.

15. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 52 Civilného mimosporového poriadku a preto rozhodol, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).